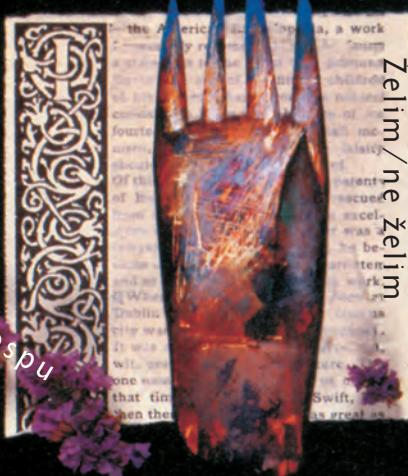

Pupoljak za gospođu

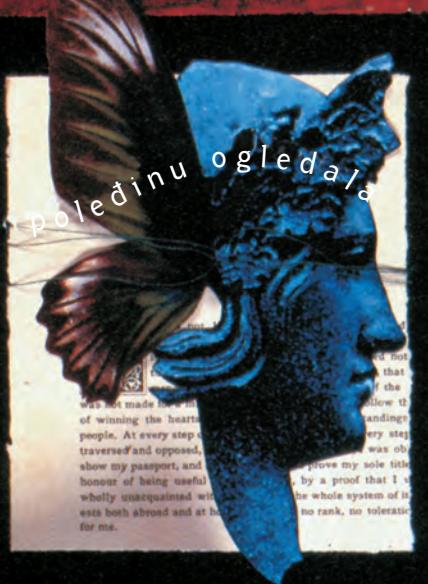
Želim/nie želim

p o g l a v l j e

1

Pogled kroz

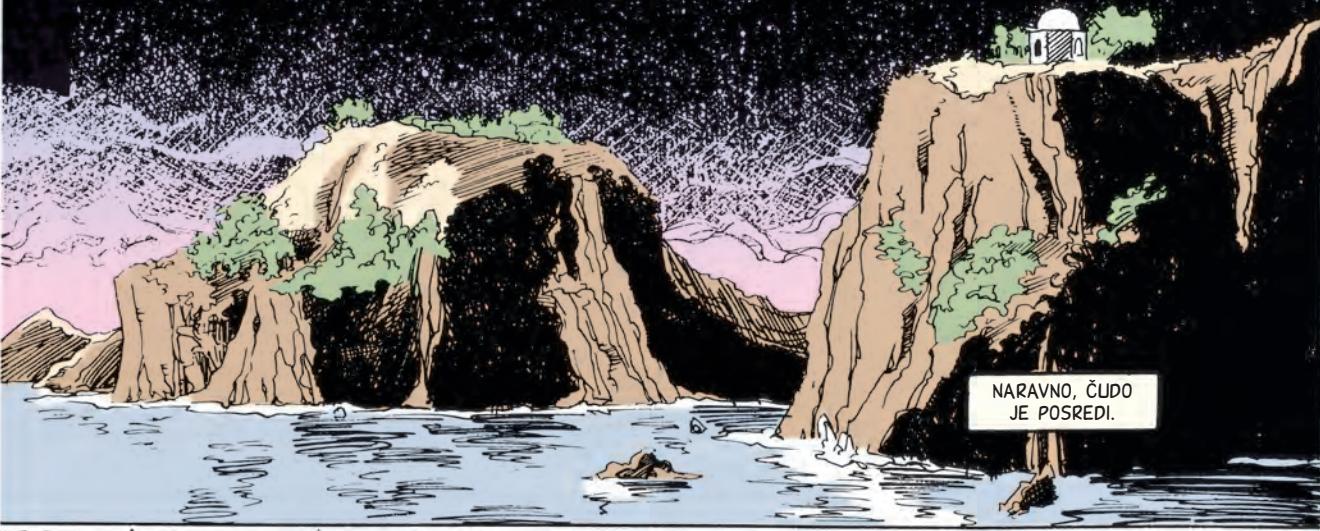
poledinu ogledala

Nije njena sestra

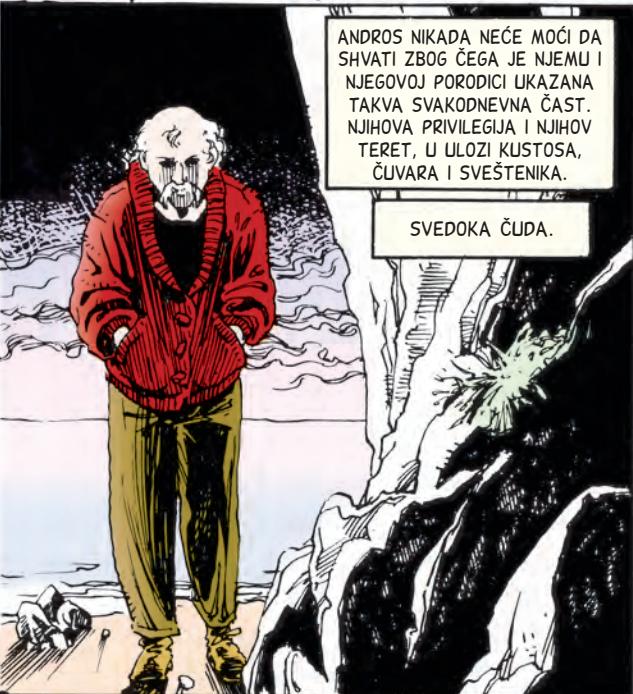

Kiša
na
vratima

„Broj
koji ste
pozvali“

NARAVNO, ČUDO
JE POSREDI.

ANDROS NIKADA NEĆE MOĆI DA SHVATI ZBOG ČEGA JE NJEMU I NJEGOVU PORODICI LIKAZANA TAKVA SVAKODNEVNA ČAST. NIJHOVA PRIVILEGIJA I NIJHOV TERET, U ULOZI KUSTOSA, ČUVARA I SVEŠTENIKA.

SVEDOKA ČUDA.

ON JE SADA
NAJSTARIJI.
GLAVA PORODICE.

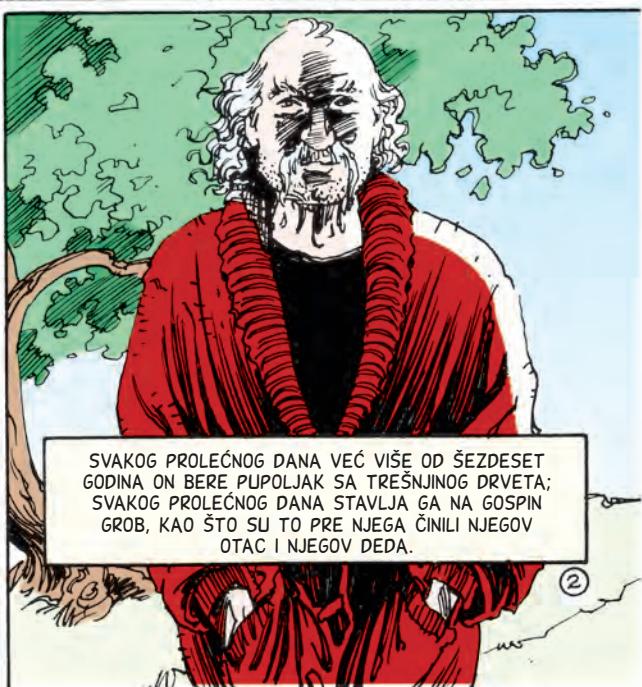
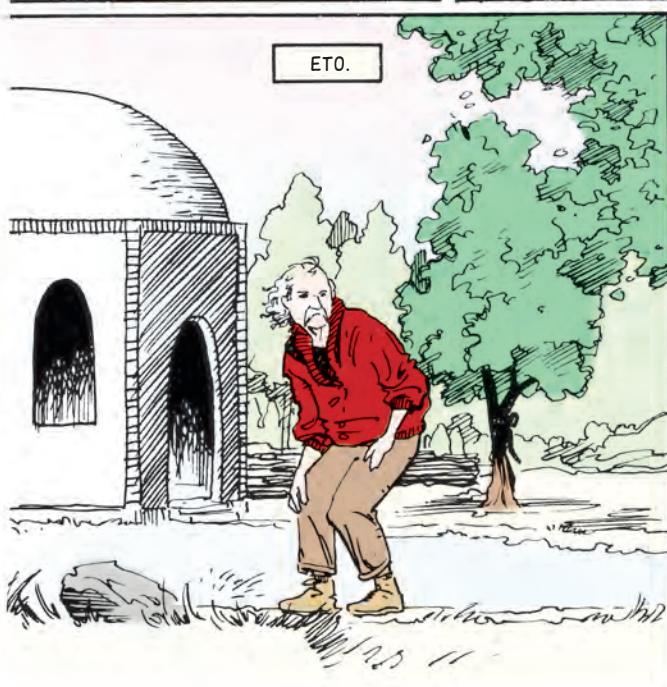
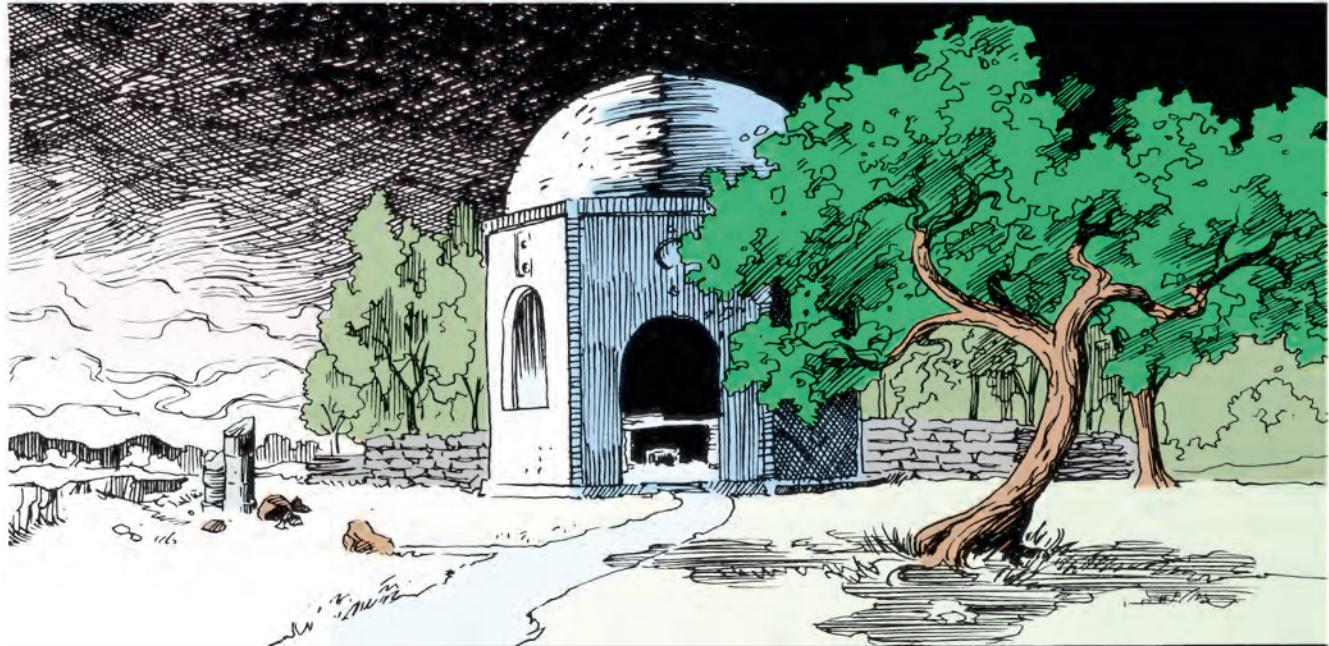
SVAKOG JUTRA, U ZORU, ON SE NESPRETNO PENJE SKRIVENIM STEPENICAMA UKLESANIM U STENOVITO LICE BRDA.

SVAKI KAMENI STEPENIK
JE DUBOKO ULEGNUT U
SREDINI, IZLIZAN
NJEGOVIM ČIZMAMA I
ČIZMAMA NJEGOVIH
PREDAKA.

NA VRHU BRDA, ON
ZASTANE DA BI DOŠAO
DO DAHA. OSTARIO JE.

KRIS MU JE ZET. PRE DVADESET GODINA, DOŠAO JE NA OSTRVO POBEGAVŠI OD RATA U JEDNOJ DALEKOJ ZEMLJI, VOĐEN MRAČNIM SNOVIMA.

ANDROSOVA PORODICA GA JE PRIMILA: OČEKIVALI SU GA.

ZDRAVO, TATA.

KAKO MU JE BILO OVE NOĆI?

SPAVALO JE NEKOLIKO SATI, A ONDA JE HTEO DA POSMATRA MESEC. POTOM JE UČUTAO. SAD OPET SPAVA.

HM. KAŽI SVOM TUPAVOM SINU DA SAM GA VIDEO KADA SE PEO STAZOM. ISTUCI GA, DA TO NE URADIM JA.

PREVIŠE JE STAR DA BIH GA TUKAO, ANDROSE.

NE SME BITI PRIMEĆEN DOK JE NA STRAŽI.

ISTUCI GA, I PRI TOM MU KAŽI DA JE PRE DVA VEGA, KAD SU NAM UKRALI ŠTIĆENIKA, TREBALO TRIDESET GODINA DA NAM GA VRATE.

TRIDESET GODINA.

TO SE NIKADA NE SME PONOVITI.

DA TO ZAISTA ZNA, NE BI DOZVOLIO DA GA BILO KO VIDI.

SIDI I JEDI, KRIS. SPAVAJ. VIDIMO SE U SUMRAK.

ON TO ZNA, TATA.

DOBRO JUTRO, ANDROSE.

ZAJISTA JE BILA IZUZETNA ŽENA.

SVE ŽENE SU IZUZETNE.

I VAMA, GOSPODARU.
KRIS JE MISLIO DA
SPAVATE.

NE, SAMO SAM
RAZMIŠLJAO. JESI LI STAVIO
CVET NA NJEN GROB?

NARAVNO.

ISTOČNI PROZOR,
MOLIM. HTEO BIH DA
VIDIM OSVIT.

ZURI NETREMICE U SVETLOST.

ONDA POĆNE DA PEVA SAM SEBI,
GLASOM JEDVA ČUJNIJIM OD ŠAPATA.
PEVA OSVITU, NA DAVNO
ZABORAVLJENOM JEZIKU.

ANDROS POSLUŠA ORFEJEVU PESMU I
BOL MU MINE U ZGLOBOVIMA; HLADNOĆA
MU NESTANE IZ VRHOVA PRSTIJU.

TO JE ONO ŠTO GA
NAGONI DA USTAJE
PO MRAKU, BILO
LETO ILI ZIMA, BILA
KIŠA ILI IZMAGLICA...

PESMA. U DUŠI
SE PONOVO
OSEĆA MLADIM.

SA ISTOČNOG PROZORA MOŽE DA SE GLEDA PREKO CELOG ZALIVA.

NA BRDU S DRUGE STRANE NALAZI SE KUĆA, I ANDROS (ČIJE OĆI NISU IZGUBILE NIMALO OŠTRINE NI POSLE SEDAMDESET GODINA PROVEDENIH NA ZEMLJI) POVREMENO VIDI TAMO MALENE LJUDSKE PRILIKE. TURISTE, MOŽDA, ILI POSETOICE OSTRVA.

PITA SE ŠTA ONI VIDE IZ SVOJE VILE.

MALI HRAM, NA LITICI.

TO JE SVE.
NIŠTA
NAROČITO.

OSTRVA SU PUNA TAKVIH
STARIH SVETILIŠTA ZA
DAVNO MRTVE BOGOVE.

ORFEJEVI SVEŠTENICI IMALI SU NA
RASPOLAGANJU HILJADE GODINA DA
IZUČE VEŠTINU PRIKRIVANJA.

ČAK ĆE I NAJRAĐOZNALIJEM
TURISTI BITI FIZIČKI NEMOGUĆE
DA PRONAĐE PUT DO HRAMA.

A UKOLIKO DO TOGA IPAK ĐODE?

PA, ČUVARI NISU BILI DOKONI.

KRIS JE PRIPREMILO PLANOVE
ZA GOTOV SVAKU MOGUĆNOST
– UKLJUČUJUĆI I HELIKOPTERSKI
DESENT NA HRAM.

TRIDESET GODINA.
TO SE NEĆE PONOVITI.

„TAKO.
DOVOLJNO.“

MOLIM TE,
KRESTOSE, ODNEŠI
ME U VRT.

JA SAM
ANDROS,
GOSPODARU.

ZAR SAM
REKAO KRES...?
IZVINI, MISLIO SAM
NA TVOG OCA.

NE, POMISLI ANROS RODOCANAKIS.
MISLIO SI NA MOG DEDU.

ALI OĆUTA.

BIĆE TO DIVAN DAN.

PUPOLJAK ZA GOSPU — KIŠA NA VRATIMA
— NIJE NJENA SESTRA — ŽELIM / NE ŽELIM
— POGLED KROZ POLEĐINU OGLEDALA
— DNEVNIK IZ GODINE KUGE — „BROJ
KOJI STE POZVALI“

DA. PA.
SREĆNO.

MENI SREĆA
NIJE DOVOLJNA,
DRUŠKANE. IMAŠ
DOBRO SRCE.

TAKO, LJUBAVI.
TO JE BIO JEDAN
OD ONIH DOBRIH.

TRIDESET PENIJA I MALO
RAZGOVORA, I ŠTA GA ZNAM,
PONEKAD POMISLIM DA SU
LJUBAZNE REČI BOLJE OD
KINTE...

TREBA MALO
DA SE POMERIŠ,
LJUBAVI. IMA SKROZ
DA ISKISNEŠ.

BILA SAM
MOKRA, JEDNOM.
MISLIM.

O, BUDNA SI.
JE L' TI
BOLJE?

OSEĆAM SE KAO...
ŠTAZNAM. NEKO MESTO
GDE NIKO VIŠE NIKAD NE
IDE.

NE ZNAM.

IMAŠ NEŠTO SIĆE?

ZAR TI NIJE
'LADNO, TAKO
OBUĆENOJ?' I POGLE'
SE SAMO. KOL'KO TI
JE STVARNO GODINA?
POBEGLA SI OD
KUĆE, JE L' DA?

TREBA DA SE
VRATIŠ MAMI I TATI,
LJUBAVI. MISLIM, ONI
ĆE TI OPROSTITI I
ZABORAVITI. RODITELJ
TO RADE. JA BI'
OPROSTILA SVOM
STIVENU.

JA NEMAM RODITELJE. BILA JE JEDNOM
VELIKA POPLAVA I ISTVARNO SAM SE
NAKVASILA U NJU, SAMO ŠTO TO NIJE BILA
KIŠA, VEĆ ONO SLUŽAVO ŠTO LJUDI
IMAJU U OĆIMA.

HINDUSTANSKI
HAKCIDENT, KAD
BI SE ZEZALI.

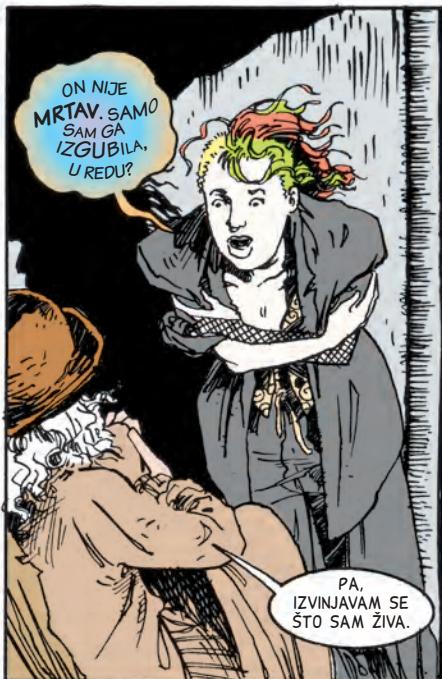
VOLELA BIH DA
MOGU DA SE
SETIM KAKO
SE TO ZOVE...

IZGUBILA SI OBА RODITELJA?
TSK. JADNA MOJA.

NISAM JA
IZGUBILA
RODITELJE.

IZGUBILA SAM
BRATA.

BAŠ ŠTETA.
MOJ STIVEN JE UMRO.
REKLI SU DA JE TO BIO
HAKCIDENT. ALI JA
IMAM PAPIRE, O DA.
NISAM SE JA JUĆE
RODILA.

A KUDA BI TI?

UNUTRA.
OVDE PADA KiŠA.
ALI NE ONO
GNJECAVO Iz
LjUDSKIH OČIJU.

PRIVATNA
ŽURKA. SAMO SA
POZIVNICOM. STROGI
KODEKS OBLAĆENJA.
IDI I NAĐI NEKI REJV
ZA SEBE, MALA.

ČISTI
SE.

HM, PA JA IMAM POZIVNICU. I
PROPISNO SAM OBUCENA.
ZAR NE?

O, DA. IZVINI.
UĐI SAMO,
LJUBAVI.

AKVEUS, TAKO
NEŠTO. ILI
VITREUS.

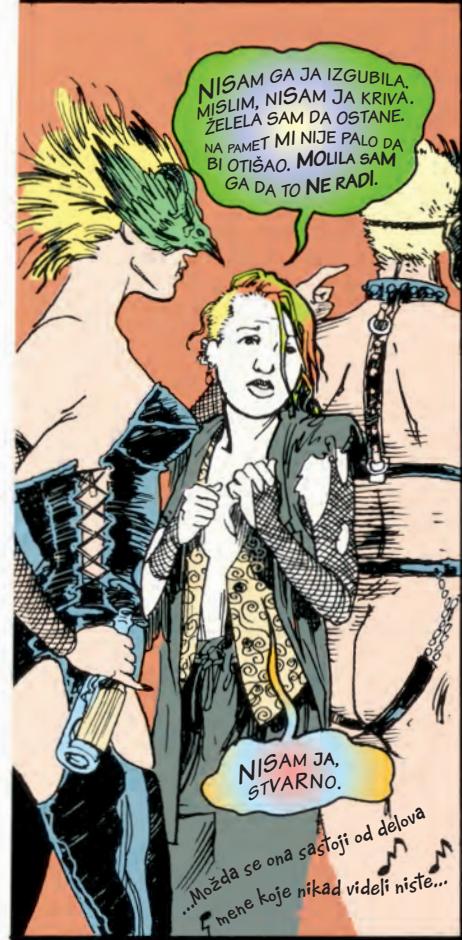
MOLIM?

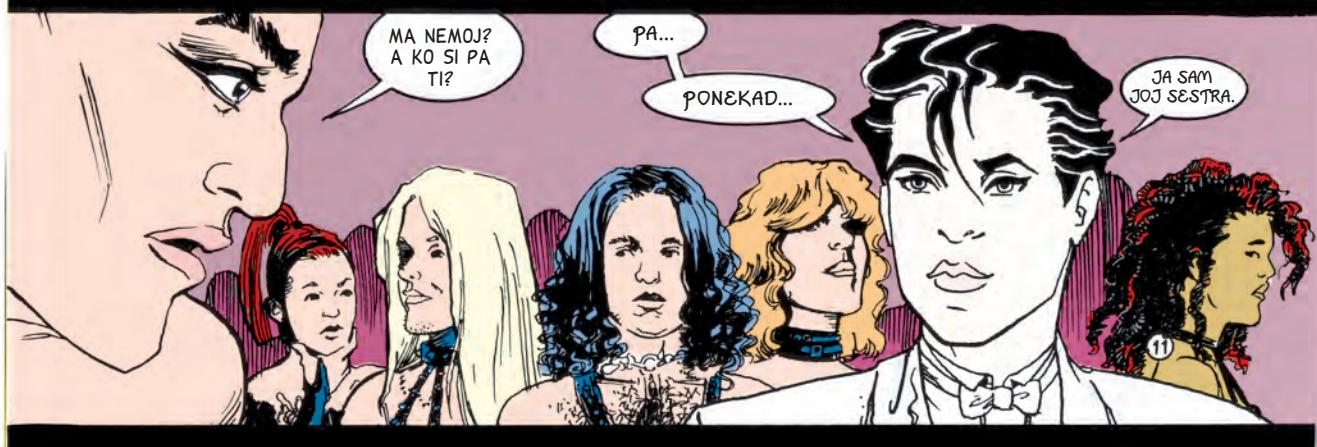
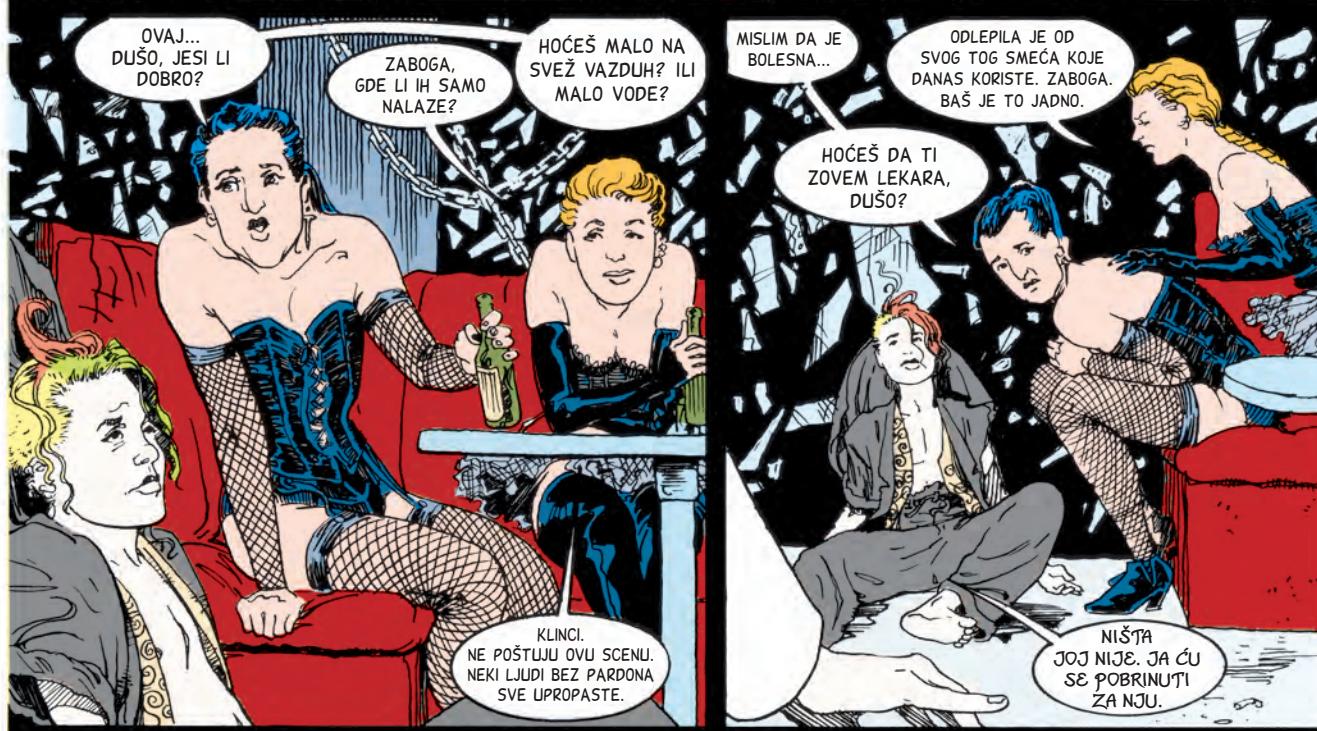
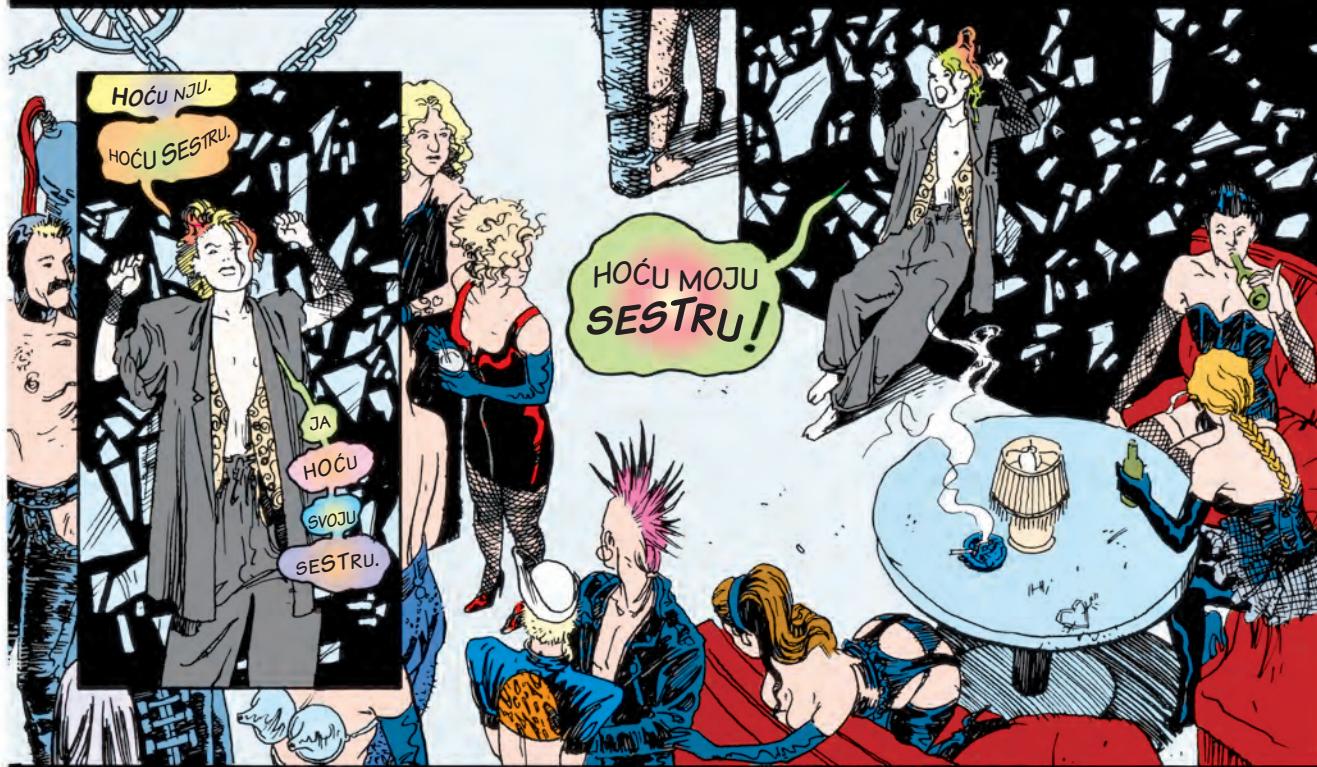
TAKO SE ZOVE ONO ĆEGA
NE MOGU DA SE SETIM.
U LJUDSKIM OČIMA.

Ceo se svet sada zaustavio,
kažeš da ne želiš više da budemo
zajedno, daj da duboko
udahнем, bejbe...

...KAD SAM MU
JAVIO ZA FREDIJA,
ON JE REKAO: „O, JOŠ
JEDAN JE ZAGRIZAO
PRAŠINU.“ A JA ĆU NJEMU,
DRAGI, KAD TI JE BOG
STAVIO ZUBE U USTA,
UNIŠTIO JE SAVRŠENI
ŠUPAK...

BOŽE,
ŠTA SVE NE BIH DAO
SAMO DA IZGLEДAM KAO
ONA. NI PUTER JOJ SE NE
BI ISTOPIO MEĐU
NOГAMA...

STVARNO,
DEVOKO. U PRAVU JE.
BAŠ SI JADNA. DA TAKO
NAPRAVIŠ SCENU. ČULA
SAM TUJ VRSAK SA
UDALJENOSTI OD DVA
KONTINENTA.

STRASTI?

A KO BI
PA DRUGI
BIO?

IZVINI. GLEDALA
SAM TE. MISLIM,
FENOMENALNA SI,
ONDA, UH. KAKO
SE ZOVEŠ?

NE.

VIDIŠ ONU
MLADU DAMU U
CRUENOM?
TAMO?

IDI I POPRIČAJ S NJOM, PA PROVEDITE
STRASNI VIKEND I VODIĆE LJUBAV SVE DOK
VAS SVE NE BУДЕ BOLELO I DOK NE PRO-
KRVARITE. ONDA, NE ZNAJUĆI NI SAMA
ZAŠTO, ODBIJ DA SE PONOVNO
VIDIŠ S NJOM.

TELEFONIRАCE
TI I MOTAĆE SE OKO
TUJE KUĆE. KAD BУДЕŠ
TRAŽILA DA TE OSTAVI NA
MIRU, SAMO ĆЕ PLAKATI
BEZ REČI - GLEDAĆE TE
POVРЕĐENIM OČIMA I
PRATITI UNAOKOLO.

NA KRAJU ĆЕ TE TO TOLIKO NALJUTITI DA
ĆЕŠ SHVATITI KAKO OČAJNIČKI ŽELIŠ OD
NJE DA NEŠTO KAŽE, DA JE NATERAŠ DA
REAGUJE, DA JOJ NAUDIŠ. DA TE NJENE
OČI IZBACIŠ IZ SUOJE GLAVE.

POSLE
TOGA, BИĆЕ
SAMO PITANJE
TRENUTKA.

UH. VAŽI...

HVALA. DA.
AUH. MNOGO TI
HVALA.

HOĆEŠ LI, HOĆEŠ LI ME
ODVESTI OD AVDE?

MOLIM TE?

DRŽI ME ZA
RUKU. IDEMO
KOD MENE.

„NISAM TE VEĆ DUGO VIDELA OVAKU. GADNA NOĆ, A?“

„SVE MI JE TEŽE DA SE DRŽIM.“

„ZA ŠTA DA SE DRŽIŠ?“

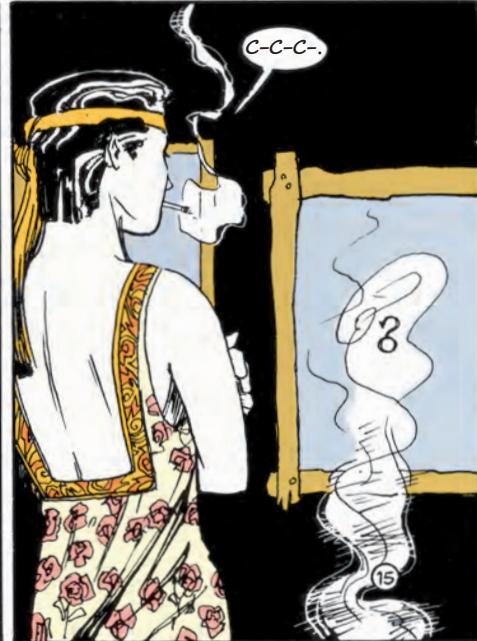
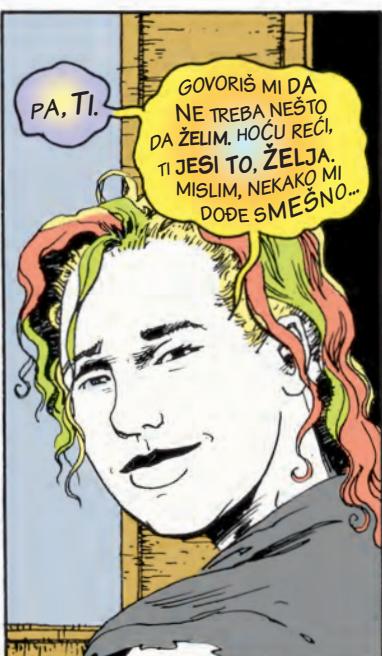
ZA SVE. SVE SE STALNO KREĆE, NEĆE DA STANE, A JA SAMO ŽELIM DA STANE. ONDA PAK JA NEĆU DA STANEM I POTOM POMISLIM ŠTA AKO SE JOŠ POGORŠA? MISLIM, ZNAŠ?

ŠTA AKO SE POGORŠA?

MA DAJ,
SESTRICE.
PRIBERI SE.

SUMANUTOST JE S VREMENA NA VREME DOLAZILA U SIVO SUNOVRATINO CARSTVO. ONO JE ANITEZA NJENOG UZAVRELOG POSEDA: BEZOBLIČNO, NEMO I NEPOMIČNO. APATIJA VISI KAO VLAŽNA IZMAGLICA U HLADNOM VAZDUHU.

NE DUVA VETAR, NE PEVAJU PTICE, NIŠTA SE NE POMERA.

ONA OSEĆA DA JE DOTIČE HLDNOĆA, TREZNI JE. LEDENI PIPCI POMERAJU SE U NJOJ, ISTRAŽUJU, ŠAPČU...

ZURI U SVET RAZLIČITIM OĆIMA: JEDNO JE ZELENO KAO SMARAGD, DRUGO BLEDOPLAVO SA SREBRnim TRUNKAMA KOJE TREPERE I PLIVAJU KAO JATO SIĆUŠNIH RIBA.

SUMANUTOST VIDI SIVO MESTO S DRUGE STRANE SVAKOG OGLEDALA.

OVAJ, ZDRAVO.

PSST... ČEKAJ...

DAKLE, OVAJ, KO JE ON?

UPRAVLJA SUPERMARKETOM U JEDNOM GRADIĆU U NEBRASKI.

I DRHTI OD TOGA.

JUČE JE NJEGOVA ŽENA PRONAŠLA ZBIRKU PORNOGRAFSKIH FOTOGRAFIJA SKRIVENU U NJIHOVOJ GARAŽI.

AKO KAŽEM
NE, ŠTA ČEŠ
ONDA?

PITAĆU OSTALE IZ PORODICE. STRAST
JE IZGLEDA VEC ODBILA, PA SAM MISLILA,
U REDU, DA PITAM TEBE SLEDEĆU. SVE JE
TOLIKO DRUGAČIJE OTKAD JE OTIŠAO.
OPORO JE, TRULO I JA SAM USAMILJENA.
NIKAD SE VIŠE NE VIDAMO. SA NJIM
JE BILO U REDU.

NE. NEĆU
TI POMOĆI.

HVALA TI U SVAKOM
SLUČAJU, ŠTO NISI
KORISTILA TAJ GLAS.

KOGA
ČEŠ SAP DA
PITAS?

JEŠI LI SIGURNA DA SE
NEĆEŠ PREDOMISLITI? MISLIM,
SAN JE MNOGO STRAŠNIJI OD
TEBE, I UVEK SE PLAŠIM
DA MI SE SMEJE, IZA
TOG LICA.

PA... SNA, VALJDA.
ON JE SLEDECÍ
NAJSTARIJ, POSLE...

ON ĆE TI
RECI NE. TO
ZNAŠ?

IMAM JA SVOJE
DUŽNOSTI. I POŠTUJEM
PRIVATNOST NAŠEG
BRATA.

A NE BINI DA
NALJUTIŠ STRAST,
JE'L TAKO?

MOLIM TE, NE
GLEDAJ ME TAKO.
JA, OVAJ, JA...

IDEM JA
LEPO KUĆI. DA
RAZMISLIM.

TRI SLEPA KOLIBRIJA VISE U VAZDUHU KAO DRAGULJI,
SVETLUCAVO CRVENI I KOBALTNI; ONDA JEDAN PO JEDAN IZBLEDE, SVA BOJA ISCURU IZ NJIH, I ONI PADNU BEŽIVOTNO U MAGLU, DA IH POJEDU PACOVI.

SUNOV RAT SE OSEĆA NEPRIJATNO.

U NJENOM SVETU IMA JAKO MNOGO PROZORA. SVAKI OTVOR JOJ PRIKAZUJE ŽIVOT KOJI JE PРИПАО NJOJ - NEKI SAMO NA TRENUTAK, DRUGI ZA ČITAV SVOJ VEK.

U TOM TRENUTKU NE MOŽE NI DA UŽIVA U NJIMA, NI DA RAZUME SOPSTVENU UZNEMIRENOST, PA ODVRĀČA POGLED OD SVIH PROZORA DOK HODA.

TIHI PACOVI TRČE BEZUMNO PREKO NJENIH STOPALA, NEVIDLJIVI U IZMAGLICI.

NEDOSTAJE JOJ.

PROŠLO JE VIŠE OD TRISTA GODINA OTKAD SU ONA I Njen BRAT BILI ZAJEDNO NASAMO.

KAO BIJICA,
SEĆANJA JOJ
NAVIRU I ONA SE
DAVI U NJIMA.

PROTIV NJENE VOLJE,
GRUDI JOJ SE NADIMAJU
I ONA POČINJE DA JEĆA,
DUBOKO, BESPOMOĆNO,
RAZORNOST...

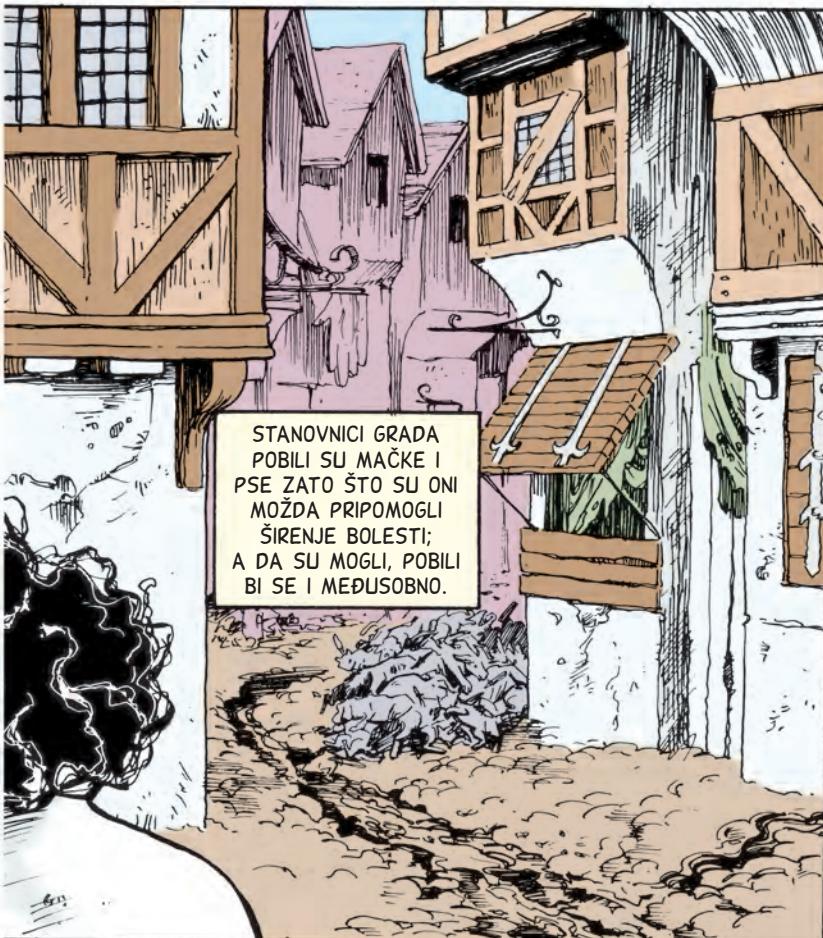
NE.

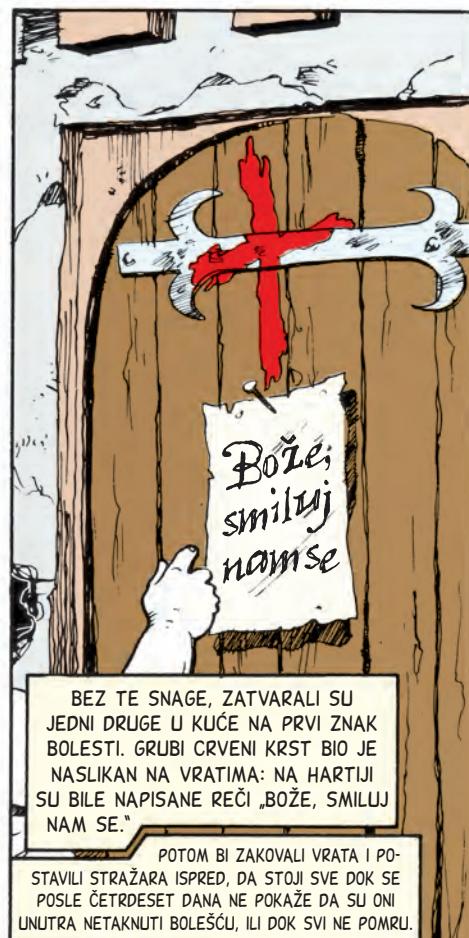
SUNOV RAT STAVLJA HLAĐNU METALNU BODLJU KUKE NA POVRŠINU OKA.
ONDA GURA (PROBJA ROŽNJACU I SOČIVO)
I KIDA (OSLOBAĐA
OČNU TEĆNOST I
STAKLASTU
SUPSTANCU DA JOJ
TEKU KAO SUZE NIZ
OBRAZ, NA ĐLAN)...

BOL JOJ ODVRĀČA
PAŽNU, MALČICE...

ALI IPAK, ONA
SE SEĆA...

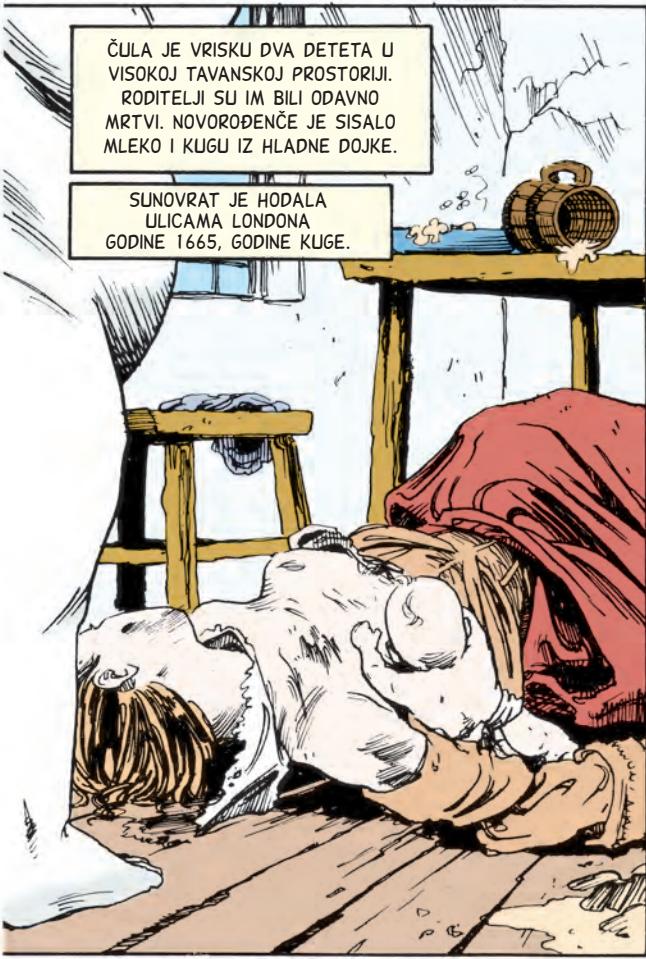
STANOVNICI GRADA
POBILI SU MAČKE I
PSE ZATO ŠTO SU ONI
MOŽDA PRIPOMOGLI
ŠIRENJE BOLESTI;
A DA SU MOGLI, POBILI
BI SE I MEĐUSOBNO.

Bože,
smiluj
nam se

BEZ TE SNAGE, ZATVARALI SU
JEDNI DRUGE U KUĆE NA PRVI ZNAK
BOLESTI. GRUBI CRVENI KRST BIO JE
NASLIKAN NA VRATIMA: NA HARTIJI
SU BILE NAPISANE REČI „BOŽE, SMILIJ
NAM SE.“

POTOM BI ZAKOVALI VRATA I PO-
STAVILI STRAŽARA ISPRED, DA STOJ SVE DOK SE
POSLE ČETRDESET DANA NE POKAŽE DA SU ONI
UNUTRA NETAKNUTI BOLEŠĆU, ILI DOK SVI NE POMRУ.

ČULA JE VRISKU DVA DETETA U
VISOKOJ TAVANSKOJ PROSTORIJI.
RODITELJI SU IM BILI ODAVNO
MRTVI. NOVOROĐENČE JE SISALO
MLEKO I KUGU IZ HLADNE DOJKE.

SUNOVRAT JE HODALA
ULICAMA LONDONA
GODINE 1665, GODINE KUGE.

NA PRAZNOJ ULICI LEŽAO JE LEŠ I
ČEKAO DA NAĐU KOLICA KOJA ĆE
GA ODVESTI DO JAME ZA KUŽNE;
DO NJEGA JE LEŽAO SIROTI GAJDAŠ,
ŽIV I ZDRAV, ALI MRTAV PIJAN.

ON ĆE DOĆI SEBI U SITNE JUTARNJE
SATE, U JAMI ZA KUŽNE, SA MEKOM
ZEMLJOM NA LICU I HLDANIM MESOM
ISPOD SEBE, I POMISLIĆE DA JE
U PAKLU...

„DOZVOLITE DA PRIMETIM“, REKAO JE DEFO MALO POSLE SAMIH DOGAĐAJA, „KAD KAŽEM KAKO SU SE LJUDI PREPUSTILI SUNOVRATU NE MISLIM NA VERSKI SUNOVRAT, NITI SUNOVRAT NJIHOVOG VEĆNOG STANJA; MISLIM ZAPRAVO NA SUNOVRAT ZBOG TOGA ŠTO NJIHOVO BIĆE NIJE MOGLO DA IZBEGNE ZARAZU NITI DA NADŽVI KUGU...“

„LJUDI SU BILI DOVEDENI U STANJE ŽIVOTNOG SUNOVRATA.“

KADA JE SUNOVRAT TO PROČITALA, KROZ OGLEDALO, KLIMNULA JE ZADOVOLJNO GLAVOM KAO NEKO KO JE SVOJU DUŽNOST OBAVIO MARLIVO I BRIZNO.

ZDRAVO DA SI, SESTRO. ODAVNO TE NISAM VIDEO IZVAN TVOG POSEDA.

ISTINA. ODRAZI PONEKAD NISU DOVOLJNI. A TI? ZAR NE BI TREBALO DA SI U SVOM CARSTVU?

ZA TO MI SE U OVO DOBA UKAZUJU MALOBROJNE PRILIKE. SVE VIŠE I VIŠE HODIM OVIM SVETOM.

TOČAK NE PRESTAJE DA SE OKREĆE.

OPEK
- HAHAHHAH! -
NEMAM ZBOG ČEGA DA SE
POŽALIM, JE L' TAKO?

JA SE NIKAD NE ŽALIM.

NE.

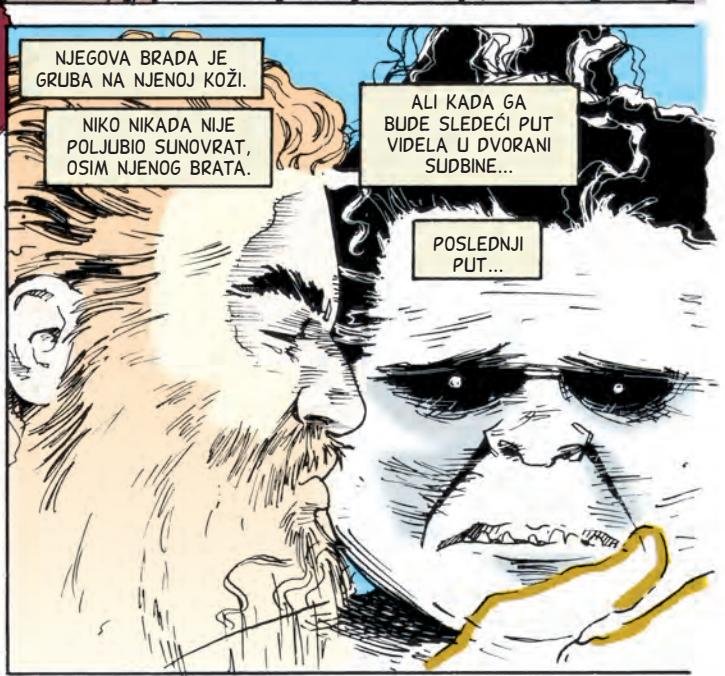
DAKLE, SESTRO.
OVO JE DOBRO VРЕME
ZA TEBE.

JESI LI
ZADOVOLJNA?

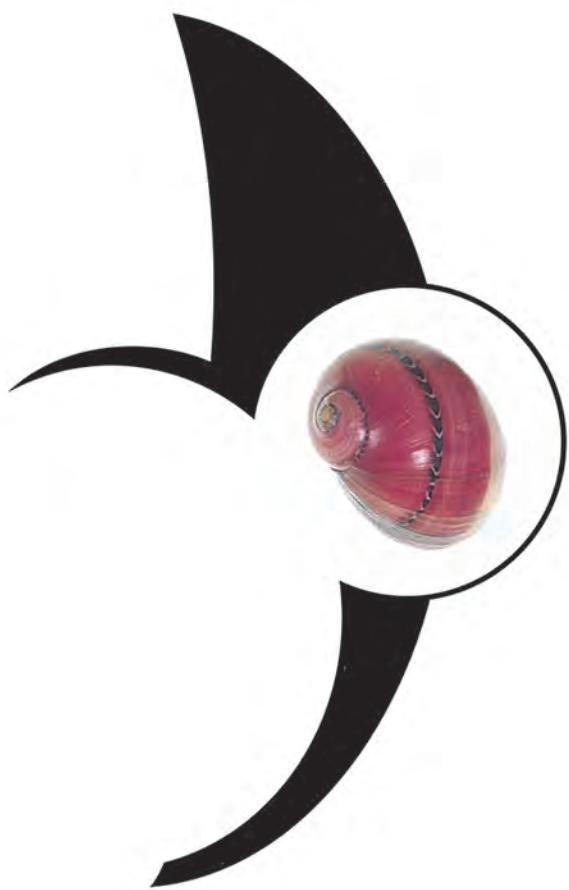
ZADOVOLJNA, MOJ
GOSPODARU STIHIJE? NISAM
JA NI ZADOVOLJNA NI
NEZADOVOLJNA.

NAPROSTO
JESAM.

OH.

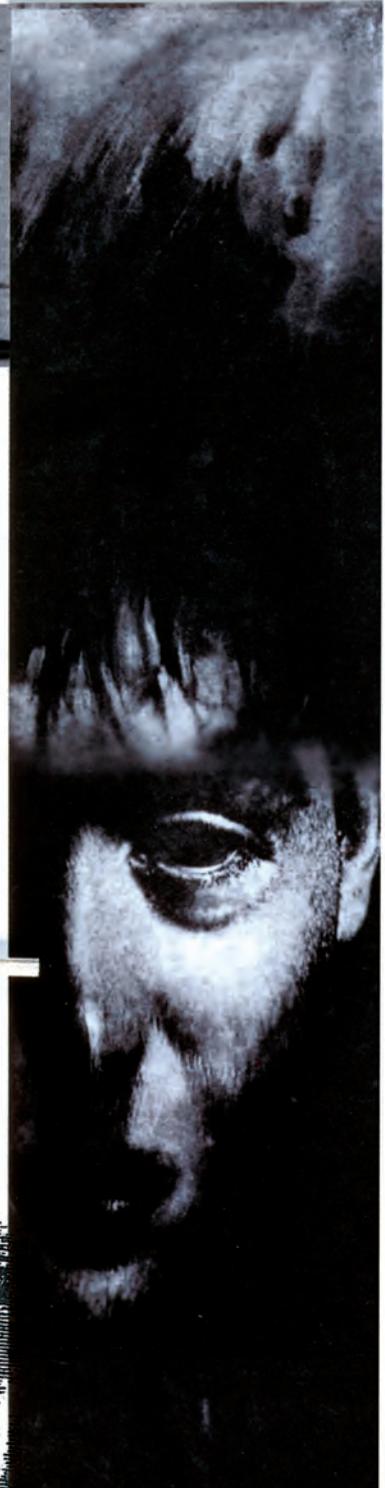

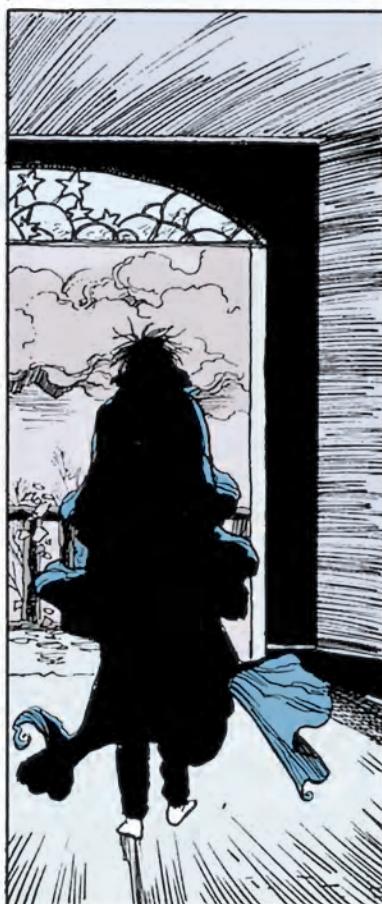

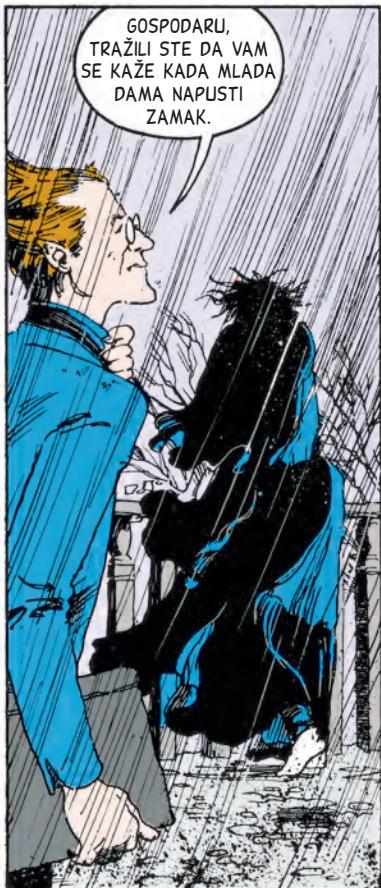

Kiša uvek pada na one koje
niko ne voli
Mokri snovi
Odlazak na pecanje
Ona ljubi zmajeve
(analogija sa Diznilendom)
Ponašanje za večerom i ljubav
prema čokoladi
Strast se kune prvim krugom
„Stvari se menjaju“
Zar nešto uopšte može krenuti
naopako?

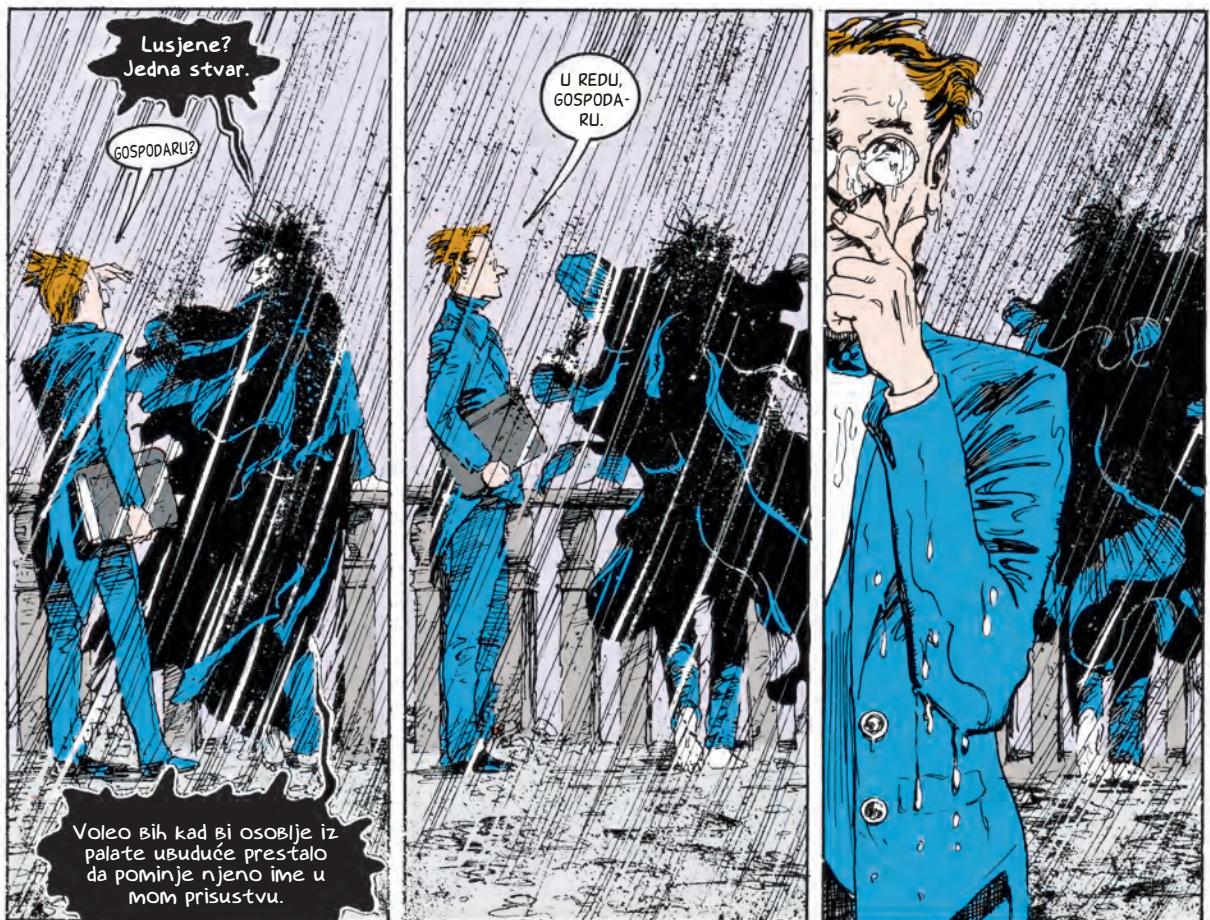
p o g l a v l j e 2

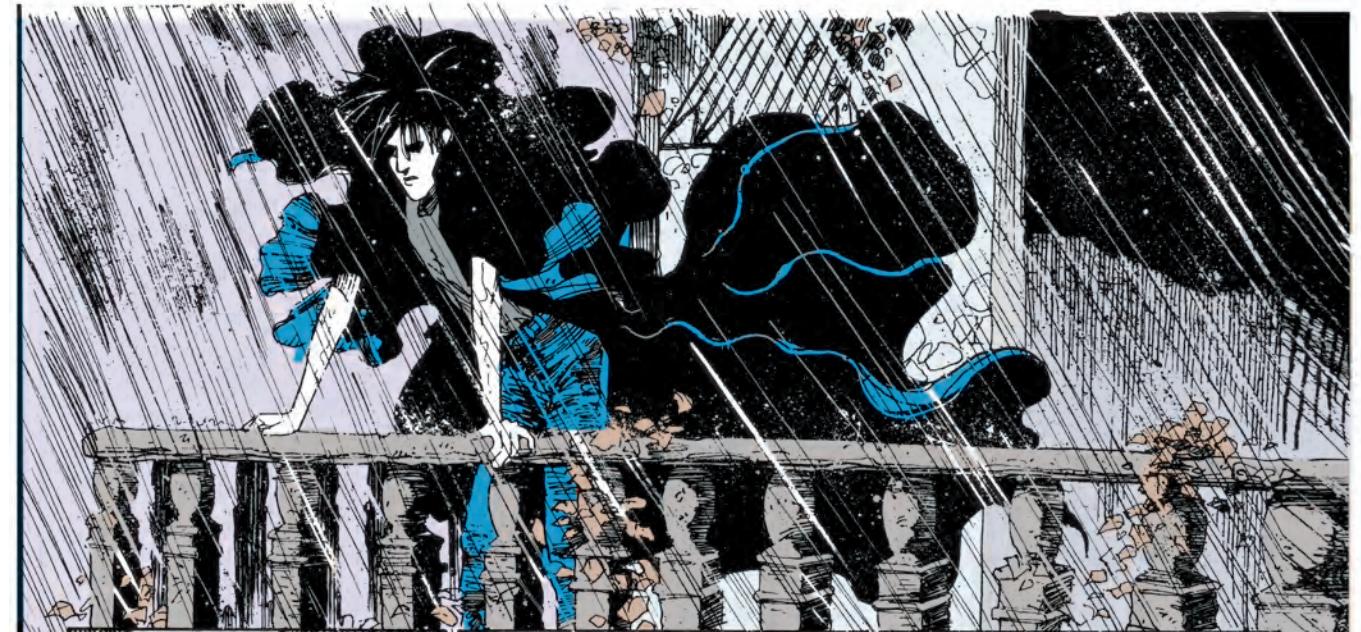

DVA: KIŠA UVEK PADA NA ONE KOJE NIKO NE VOLI — MOKRI SNOVI — ODLAZAK NA PECHANJE — ONA LJUBI ZMAJEVE (ANALOGIJA SA DIZNILENDOM) — PONAŠANJE ZA VEČEROM I LJUBAV PREMA ČOKOLADI — STRAST SE KUNE PRVIM KRUGOM — „STVARI SE MENJAJU“ — ZAR NEŠTO UOPŠTE MOŽE KRENUTI NAOPAKO?

PA, PRIČAO SAM
S NJIM O
SOBAMA.

TRAŽI DA BUDU
IZBRISANE. HMM. DA
BUDEM SASVIM SIGURNI,
NAJBOLJE JE DA
UKLONIMO ČITAVO TO
KRILO ZAMKA.

I NE ŽELI DA GA
NIKO PODSEĆA
NA NJU.

NE POMINJITE
NJENO IME OSIM AKO JE ON
NE POMENE PRVI, A NEĆE - A
ČAK I AKO TO URADI, PRAVITE
SE DA STE ZABORAVILI DA JE
IKADA POSTOJALA.

PRENESITE TO
DALJE.

OVAJ, G.
LUSJENE?
POKLONILA MI
JE OVO KAD JE
ODLAZILA. ZATO
STO SAM BILA
NJENA
SOBARICA.

BAŠ JE LEPO. A
ONA JE BILA TAKO DOBRA
PREMA MENI. ZAR NE
SMEM TO DA
ZADRŽIM?

MOLIM
VAS, G.
LUSJENE.

PA, VALJDA SMEŠ,
NUJALA. ALI NE DOZVOLI
DA ON TO VIDI.

BRRR. ČUJETE LI
KAKO GRMI?

JADAN
GOSPODAR
MORFEUS. SIGURNO
JE VEOMA
TUŽAN.

I ZAŠTO MOJI LJUDI TREBA DA UKLONE CELO KRILO? DO ĐAVOLA, NJEMU JE DOVOĽNO DA TREPNE, PA DA ONO NESTANE.

TREP! ČAO,
NEMA VIŠE.
BAŠ
TAKO.

PA, ON TI JE NAPOLJU
NA SVOM BALKONU,
MERVINE.

IDI LEO SADA
TAMO PA MU TO
PREDLOŽI.

DOOOBRO, IDEM JA DA
OKUPIM EKIPU ZA
RUŠENJE.

VIDIMO SE
KASNIJE, LUŠ.

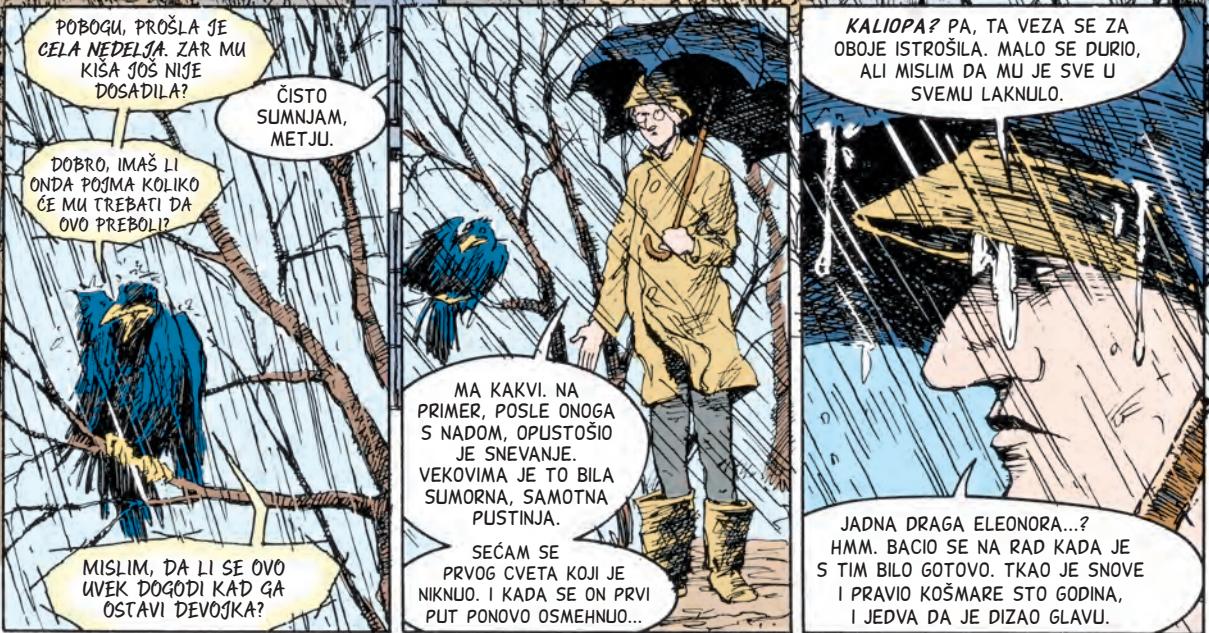
LUSJENE? TI GA
VEĆ DUGO
POZNAJEŠ...

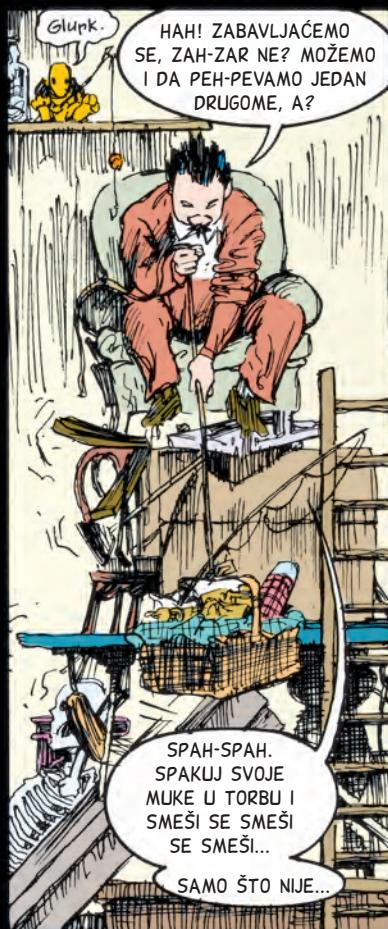
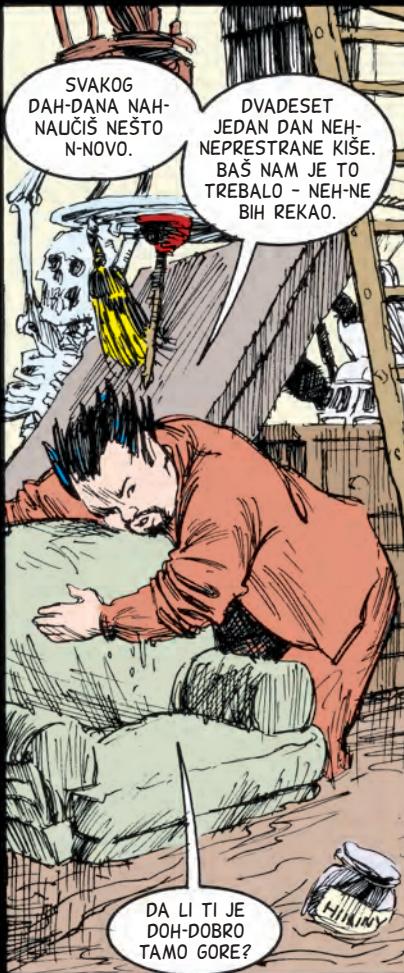
STVARNO MU
SE DOPADALA,
ZAR NE?

JESTE,
DRAGA
MOJA.

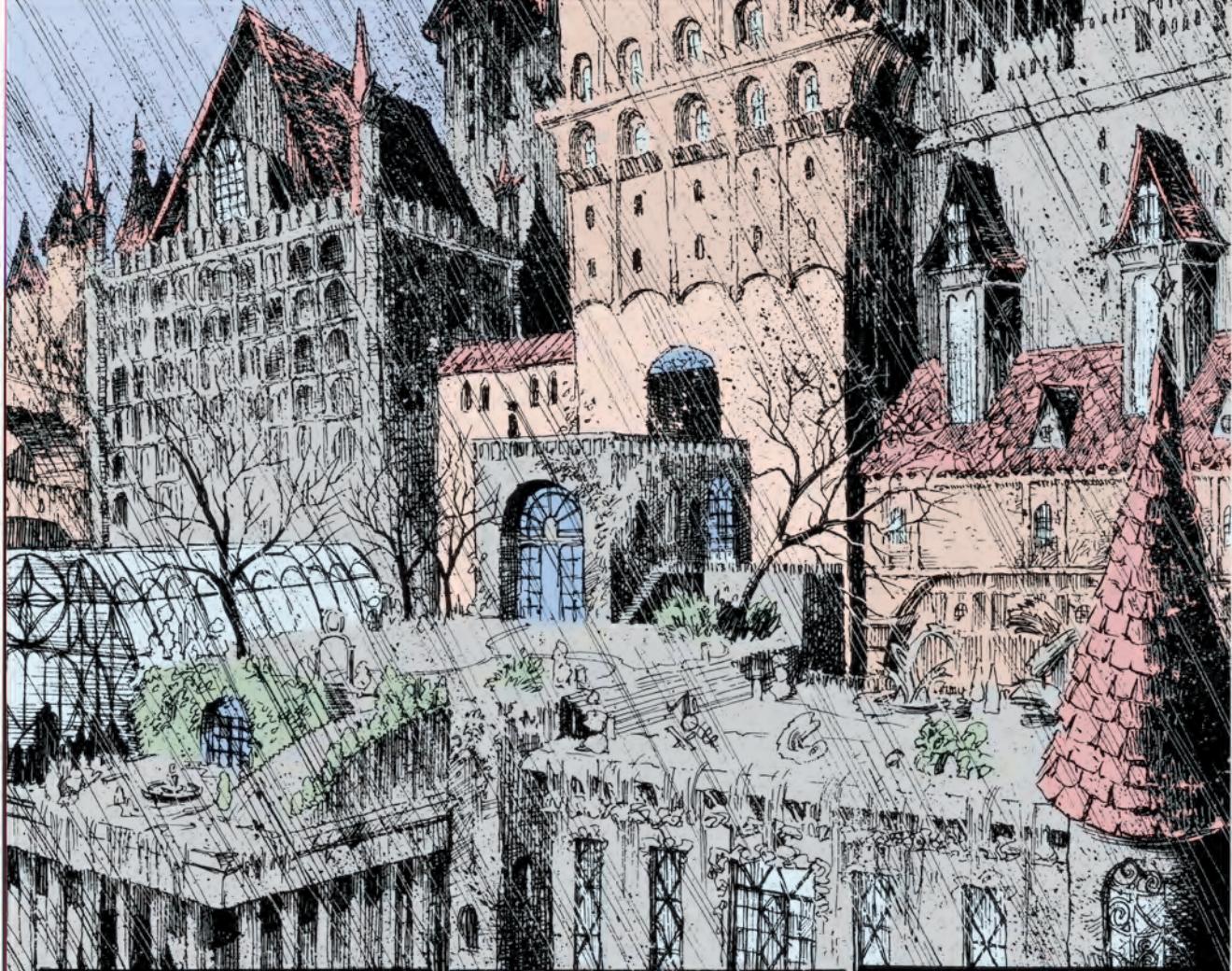
VEOMA SE
PLAŠIM DA
JESTE.

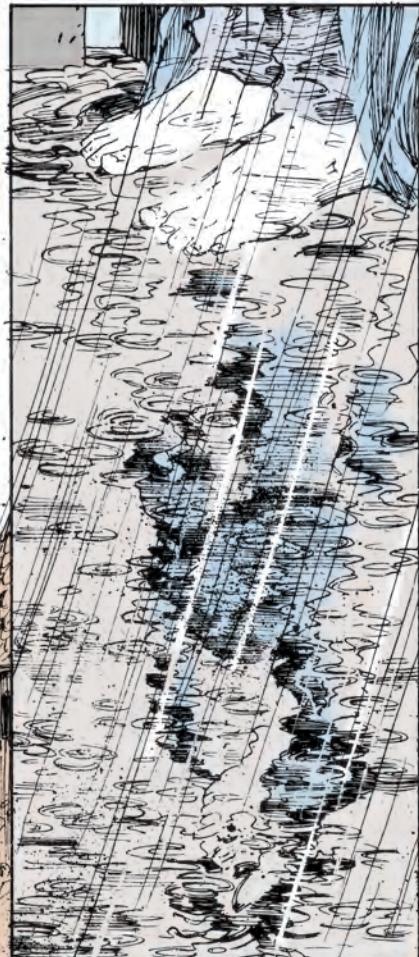

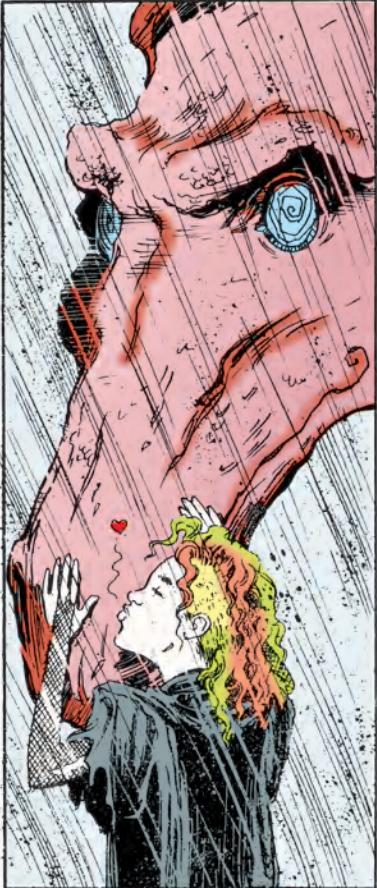
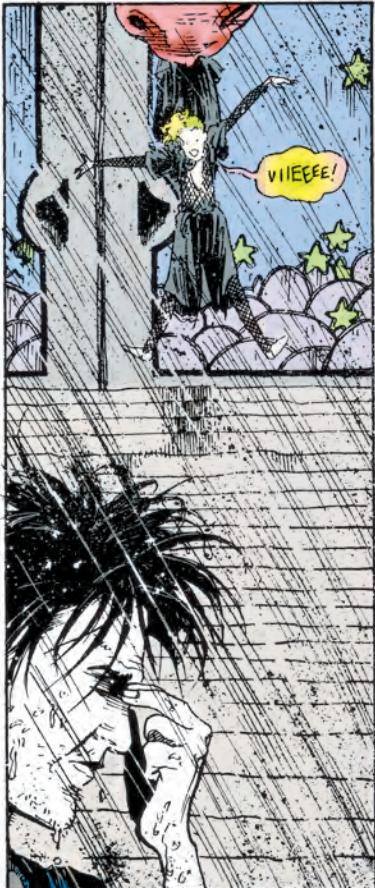
EVO JE,
GOSPODARU.
ULJEZ. DRŽIMO
JE NA
SIGURNOM.

MOFEMO JE
POFEFTI FA
FEFČERU.

Bojim se da
ona JESTE moja
sestra, zmaju.
Spusti je.

VHIIIE!

Nežno.

Sedi,
molim te.

HVALA.

HM, ZAR NE ŽELIŠ
DA ZNAŠ ZAŠTO
SAM DOŠLA DA
TE VIDIM?

To svakako
može da sačeka
dok ne završimo
s jelom.

O DA.

ZA ŠTA STE VI,
MADAM?

IMATE LI MALE LJUDE
OD ČOKOLADE, VISOKE OKO
OSAM CENTIMETARA? MUŠ-
KARCE I ŽENE? VOЛЕILA BIH
MALO NJIH, AKO SU PUNJENI
KREMOM OD MALINA.

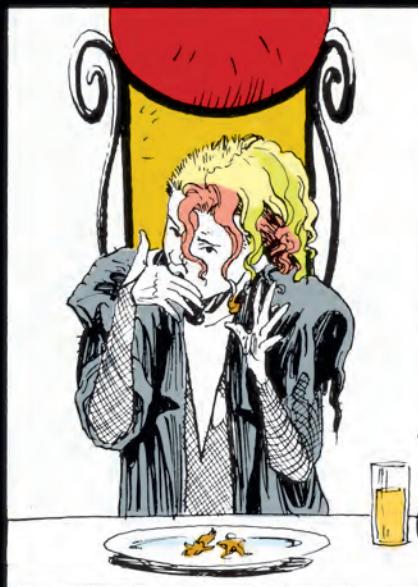
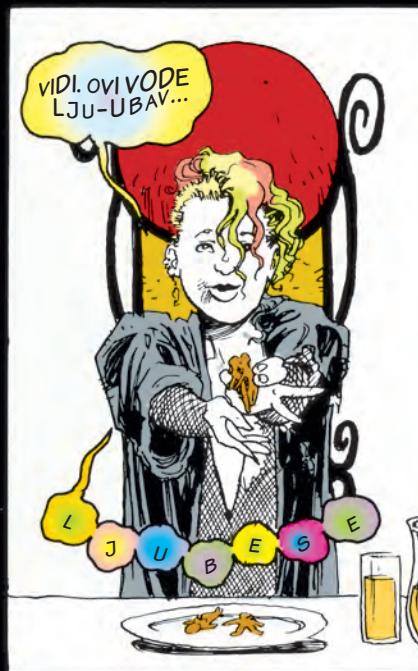
VRLO DOBRO,
MADAM, A ZA
PIĆE?

SVEŽI SOK OD
MANGA, MOLIĆU
LEPO.

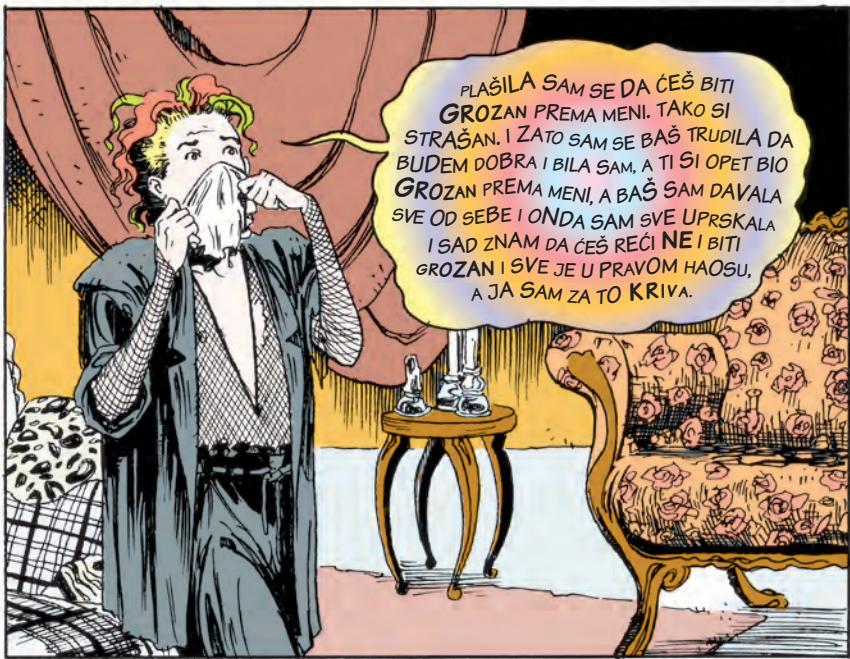
Kajganu, laku
salatu i čašu belog
vina za mene,
Taramise.

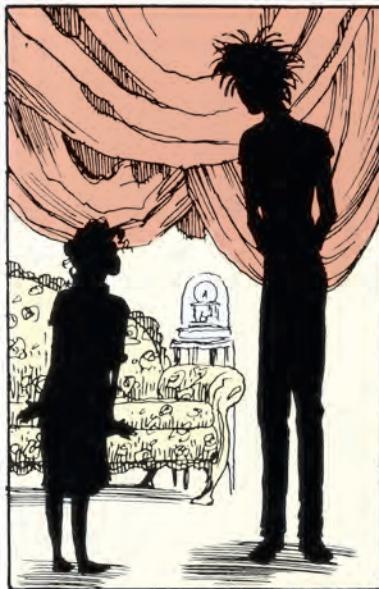
KAKO
KAŽETE,
SER.

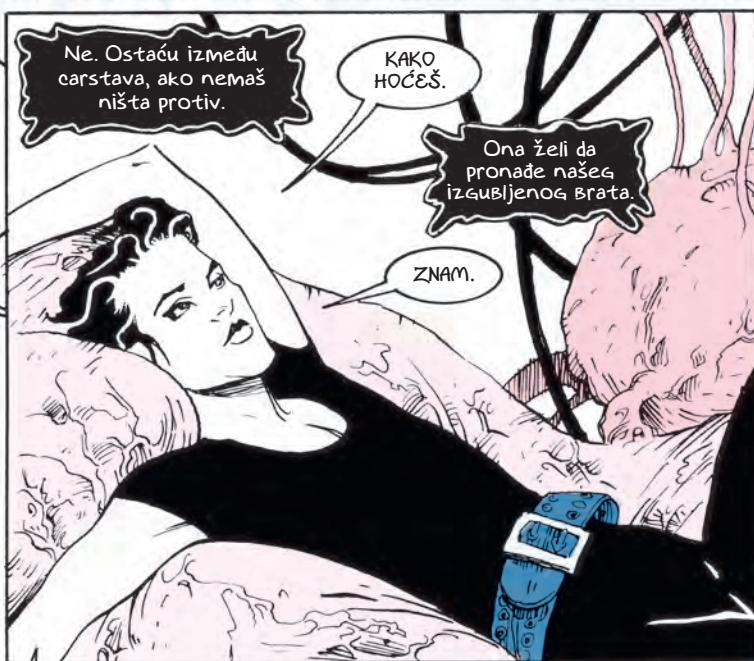

PA,
VALJDA.

SUMANUTOST STOJI U GALERIJI SNA I DOK ĆEKA NA NJEGOV POVRAKAT, PRISEĆA SE:

TRENUTKA KADA JE SHVATILA ŠTA SE DEŠAVA, DA SE VASELJENA MENJA, DA ONA ODRASTA ILI MAKAR STAR...

VIŠE NIJE BILA ŠREĆA; I PUPOLJCI SU VEĆ POČELI DA OPADAJU U NJENOM POSEDU, DA SE PRETVARAJU U MRLJE I BEZOBLIČNE BOJE, A NIJE IMALA SA KIM DA PRIČA...

TADA JE OTIŠLA NJEMU. SEĆA SE SVETLA KOJE JE SVETLUCALO ZLATOM U NJEGOVU BRADI I TREPAVICAMA, A ON JU JE ZAGRLO PA SU STAJALI NA BRDU (POŠTO JE TO BILO NA ZEMLJI U DOBA NJENOG OSVITA, JOŠ TADA JE ON PROVODIO MNOGO VREMENA NA ZEMLJI).

A ON JE REKAO: „SEJO, U REDU JE.“ I ONDA JE ZAČUTAO, A ONA JE POČELA NEKONTROLISANO DA SE KIKOĆE I ON NIJE GOVORIO NIŠTA, SAMO JU JE DRŽAO U ZAGRLJAJU SVE DOK PONOVNO NIJE DOŠLA SEBI. NEKO VREME JE POSMARTALA ZALAZAK SUNCA.

ONDA JE ON REKAO:
„SEJO, STVARI SE MENJAJU.“

ZNALA JE DA JE TO TAČNO.

I NIŠTA NIJE MOGLA DA URADI U VEZI S TIM.

